РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-5 У. 12711/20
Дана 22.08.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Сукновић Бојаџија, председник већа, Јасмина Савић и Весна Мартиновић, чланови већа, уз учешће судског саветника Данијеле Марјановић Чолаковић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "АА" Д.О.О., из ..., ..., кога заступа законски заступник, директор ББ, које заступају Стеван Вигњевић, Александар Табаков и Даница Вигњевић, адвокати из Новог Сада, Фрушкогорска 6, ради поништаја решења тужене Административне комисије Владе Републике Србије 14 број 350-5053/2020 од 26.06.2020. године, у правној ствари издавања локацијских услова, у нејавној седници већа, одржаној дана 22.08.2023. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијен је приговор тужиоца "АА" д.о.о. ..., ... изјављен против Локацијских услова Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре број ROP-MSGI-32409-LOCH-2/2019, 350-02-00523/2019-14 од 21.02.2020. године, објављених 04.05.2020. године, којима су у ставу 1. издати локацијиски услови за изградњу туристичко угоститељског комплекса - апарт хотела са клиником, гараже 1 и 2, са помоћним објектима, објектом за прераду отпадних вода и трафостаницом, на к.п. бр. ... и ... КО Мокра Гора, на подручју ВВ, на територији града Ужица; ставом 2. одређено да у складу са чланом 57. став 4. Закона о планирању и изградњи, није могуће дозволити градњу у складу са поднетим захтевом, до усклађивања урбанистичког пројекта са планским документом.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 30.07.2020. године, тужилац оспорава

законитост и правилност решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Објашњава да је 16.01.2020. године, добио локацијске услове број ROP-MSGI-32409-LOCH-2/2019 за изградњу угоститељског комплекса - апарт хотела са клиником, гараже 1 и 2, са помоћним објектима, објектом за прераду отпадних вода и трафостаницом, на к.п. бр. ... и ... КО Мокра Гора, на подручју ВВ, на територији града Ужица. Наведени локацијски услови су издати у складу са Просторним планом града Ужица, Просторним планом подручја посебне намене Националног парка "Тара", Урбанистичким пројектом за изградњу угостителько-туристичког комплекса на катастарским парцелама број ... и ... КО Мокра Гора, Голо Брдо и Законом о планирању и изградњи. Додаје да је урбанистички инспектор извршио преглед по праву надзора, утврдио да Урбанистички пројекат није у складу са планским документом и да не може да се дозволи градња предметног објекта за који су издати локацијски услови. Након тога су донети локацијски услови од 21.02.2020. године, на које је тужилац изјавио приговор. Наводи, да тужени орган није дао образложење своје одлуке, а да ни локацијски услови од 21.02.2020. године, не садрже образложење у чему се састоји неусаглашеност Урбанистичког пројекта са планским документима. Додаје да није покренут поступак за стављање ван снаге усвојеног Урбанистичког пројекта. Позива се на одредбе чланова 60-64. и цитира одредбу члана 63. Закона о планирању и изградњи и наводи да је приликом израде и потврђивања Урбанистичког пројекта испоштована законом прописана процедура. Објашњава да је поднет захтев, плаћене таксе, организована јавна презентација и Урбанистички пројекат достављен стручној комисији, која је извршила контролу и утврдила да Урбанистички пројекат није у супротности са планским актом и сачинила извештај са предлогом да се исти прихвати. Даље наводи да су на основу тог Урбанистичкокг пројекта издати Локацијски услови од 16.01.2020. године. Поставља питање како је могуће да тек републички инспектор утврди да Урбанистички пројекат има недостатке у погледу висине аутохтоног дрвећа. Сматра да је неодрживо да се појединачни акт поништи и замени новим, а да на снази остане општи акт који је био основ за доношење појединачног акта. Наглашава да је приликом израде Урбанистичког пројекта, вођено рачуна о висини аутохтоног дрвећа, а да инспектор није извршио мерење да би могао да утврди одступање у том смислу. Наводи, да то што у Урбанистичком пројекту није исказана висина дрвећа, не значи да о томе није вођено рачуна, нарочито имајући у виду да се позива на плански акт, којим је на страни 14. прописано да се на предметној локацији обавезно морају поштовати правила о регулацији и грађевинској линији и правила грађења која одређују дозвољене максималне урбанистичке параметре. Указује, да је Урбанистички пројекат предвидео максималну висину објекта од 20 м, а у Локацијиским условима од 16.01.2020. године, је наведена висина предметног објекта од 18,6 м, што значи да су Урбанистичким пројектом узете у обзир планске одредбе везане за висину аутохтоне вегетације. Додаје, да тужени није проверавао висину вегетације у близини ових парцела, нити је то урадио првостепени орган и урбанистички инспектор. Истиче да се тужени није упустио у наводе приговора, те да је донео другостепено решење дајући паушално образложење да је приговор неоснован. Предлаже да суд тужбу усвоји, поништи оспорено решење, предмет врати туженом на поновно одлучивање и обавеже туженог да му накнади трошкове управног спора на име састава тужбе у износу од 16.500,00 динара и судских такси по одлуци суда, са припадајућом законском затезном каматом.

Поднеском од 21.10.2020. године, тужилац је уредио тужбу, наводећи да је о висини аутохтоног дрвећа примарно вођено рачуна приликом израде Урбанистичког

пројекта. Додаје, да тужени није утврдио да ли на предметном подручју постоје аутохтоне врсте дрвећа и које висине, а да то није проверавало ни надлежно Минастарство које је донело Локацијске услове од 21.02.2020. године, као ни Урбанистички инспектор приликом вршења Урбанистичког инпескцијског надзора, иако је терет доказивања ове чињенице био на свим поменутим органима. Наводи да чињеница да је Урбанистички пројекат усвојио максималну висину објеката коју допушта план (а Локацијски услови одобрили још нижу висини од тога) иде у прилог тврдњи да је приликом Урбанистичког пројекта морало бити утврђено да висина околне аутохтоне вегетације дозвољава максималну висину објеката усвојену планом. Сматра да предметни Урбанистички пројекат не би био ни усвојен, да је та чињеница била спорна. У прилог наведеном, тужилац доставља налаз и мишљење вештака за област шумарства од 13.10.2020. године, из којег произилази да урбанистички инспектор никада није заправо спровео инспекцијски надзор на терену, јер би у супротном утврдио оно што се у налазу вештака наводи. Указује да на предметним парцелама ... и ... КО Мокра Гора нема аутохтоног дрвећа, а најближе околно аутохтоно дрвеће се налази на парцели бр 4797/4 КО Мокра Гора и то шума самониклог храста, са просечном висином од 26 метара, односно чија висина се креће од 24-28 метара. Истиче да је Просторни план подручја посебне намене Националног парка „Тара“ („Службени гласник РС“ бр. 100/10) предвидео да је висина објеката ограничена висином околног аутохтоног дрвећа, а највише до 20 м висине, а да је Урбанистички пројекат усклађен са тим Просторним планом, јер је усвојио његов максимум од 20 м висине, а Локацијски услови од 16.01.2020. године са висином објекта од 18,6 м се уклапају у Урбанистички пројекат и у Просторни план. Тужилац је тражио накнаду трошка састава овог поднеска у износу од 16.500,00 динара.

У одговору на тужбу, тужени орган износи наводе тужбе и истиче да је оспорено решење донео у складу са одредбом члана 57. став 4. Закона о планирању и изградњи (“Службени гласник РС” број 72/09...9/20). Појашњава да се према Просторном плану Града Ужица („Службени лист града Ужица", број 22/2010), катастарске парцеле у односу на које је поднет захтев за издавање локацијских услова налазе у оквиру граница заштићеног природног добра ВВ, у режиму заштите III степена и припадају „туристичкој целини А" у оквиру западног развојног појаса, подцелини А1 - туристичко угоститељски и смештајни капацитети на подручју обухваћеном Просторним планом подручја посебне намене Националног парка „Тара" („Службени гласник РС", број 100/10). Просторним планом подручја посебне намене Националног парка „Тара", за објекте у функцији туризма дате су оријентационе висине објеката, али за појединачне објекте је услов да не смеју да прелазе висину дрвећа околне аутохтоне вегетације. Урбанистичким пројектом за изградњу угоститељско-туристичког комплекса на катастарским парцелама број ... и ... КО Мокра Гора, Голо Брдо, потврђеним од Града Ужица, Градске управе за урбанизам, изградњу и имовинско-правне послове, Одељења за спровођење планова и изградњу VI број 350-23/13-02 од 23.6.2014. године, предвиђена је максимална светла висина објекта 24 метра, али није одређена висина околне аутохтоне вегетације, што је услов из Просторног плана подручја посебне намене Националног парка „Тара“, на основу које би се могла одредити максимална дозвољена висина објеката. Сматра, да имајући у виду да Урбанистички пројекат за изградњу угоститељско-туристичког комплекса на катастарским парцелама број ... и ... КО Мокра Гора, Голо Брдо, није у складу са Просторним планом подручја посебне намене Националног парка „Тара" („Службени гласник РС" број 100/10), то следи да на основу

истог није могуће издати локацијске услове којима ће бити утврђено да је могућа изградња предметног комплекса. Предлаже да Управни суд одбије тужбу.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, по оцени навода тужбе, одговора на тужбу и достављених списа предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Према утврђеном чињеничном стању и стању у спису предмета Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре је, дана 16.01.2020. године, издало локацијске услове број ROP-MSGI-32409-LOCH-2/2019 за фазну изградњу туристичко угоститељског комплекса - апарт хотела са клиником, гараже 1 и 2, са помоћним објектима, објектом за прераду отпадних вода и трафостаницом, на к.п. бр. ... и ... КО Мокра Гора, на подручју ВВ, на територији града Ужица. Наведени локацијски услови су издати у складу са Просторним планом града Ужица, Просторним планом подручја посебне намене Националног парка "Тара", Урбанистичким пројектом за изградњу угоститељко-туристичког комплекса на катастарским парцелама број ... и ... КО Мокра Гора, Голо Брдо и Законом о планирању и изградњи. У Локацијским условима од 16.01.2020. године, између осталог, је наведено да је спратност хотела планирана у складу са Просторним планом града Ужица и Просторним планом подручја посебне намене Националног парка "Тара" и износи 2Су+П+4+Пк, да кота пода приземља износи 633,07 м надморске висине, а максимална светла висина објекта 24 метра. Републички урбанистички инспектор је поднео приговор на наведене Локацијске услове, у ком је између осталог навео да је висина објекта одређена у Урбанистичком пројекту, односно у предметним Локацијским условима у супротности са планским документом Просторни план подручја посебне намене Националног парка "Тара", будући да њима, као ни Урбанистичким пројектом, није одређена висина планираног објекта према одредницама Просторног плана. Одлучујући по приговору урбанистичког инспектора, првостепени орган је нашао да не постоји основ из члана 57. став 4. Закона о планирању и изградњи за издавање локацијских услова који омогућавају изградњу, с обзиром на неусклађеност урбанистичког пројекта и планског документа, те је издао локацијске услове од 21.02.2020. године. У Локацијским условима од 21.02.2020. године, чијим доношењем престају да важе Локацијски услови од 16.01.2020. године, наведено је да се према Просторном плану Града Ужица, предметне парцеле налазе у оквиру граница заштићеног природног добра ВВ, у режиму заштите III степена и припадају „туристичкој целини А" у оквиру западног развојног појаса, подцелини А1 – туристичко угоститељски и смештајни капацитети на подручју обухваћеном Просторним планом подручја посебне намене Националног парка „Тара". Предметне парцеле се налазе у оквиру грађевинског земљишта у грађевинском подручју насељеног места. У складу са Просторним планом Града Ужица, разрада већих комплекса објеката у функцији туризма предвиђена је кроз урбанистичку разраду на нивоу Плана детаљне регулације односно Урбанистичког пројекта. Просторним планом подручја посебне намене Националног парка „Тара", на овој локацији предвиђена је изградња туристичког објекта. Утврђено је и да је према просторном плану подручја посебне намене Националног парка „Тара", за објекте у функцији туризма, висина

објеката оријентациона, али за појединачне објекте је услов да не смеју да прелазе висину дрвећа околне аутохтоне вегетације. Урбанистичким пројектом није одређена висина околне аутохтоне вегетације, што је услов из Просторног плана подручја посебне намене Националног парка „Тара“, на основу које би се могла одредити максимална дозвољена висина објеката. Уз захтев за издавање локацијских услова подносилац захтева је доставио Идејно решење за изградњу туристичко угоститељског комплекса Како је урбанистички инспектор утврдио да Урбанистички пројекат није у складу са планским документом, првостепени орган је констатовао да није могуће дозволити градњу у складу са поднетим захтевом, те да на основу ових локацијских услова инвеститор не може да поднесе захтев за издавање грађевинске дозволе. Одлучујући у по приговору тужиоца изјављеним против Локацијских услова од 21.02.2020. године, тужени орган је нашао да је првостепени орган правилно спровео поступак и да су побијани Локацијски услови правилни и законити. Тужени је нашао да Урбанистички пројекат за изградњу предметног комплекса није у складу са Просторним планом подручја посебне намене Националног парка “Тара”, те да на основу истог није могуће издати локацијске услове којима ће бити утврђено да је могућа изградња туристичко угоститељског комплекса.

Просторним планом подручја посебне намене националног парка „Тара” ("Сл. гласнику РС", бр. 100/10) за објекте у функцији туризма, предвиђено је да се по правилу разрада већих комплекса овог типа ради кроз Урбанистички пројекат. Појединачни услови који се односе на поједине објекте и целине даваће се у склопу Локацијске дозволе. Висине објеката су оријентационе, али за појединачне објекте је услов да не смеју да прелази висину дрвећа околне аутохтоне вегетације.

Према одредби члана 11. став 1. Закона о планирању и изградњи (“Службени гласник РС” број 72/2009...9/20) плански документи су просторни и урбанистички планови. Ставом 2 је прописано да су просторни планови: 1) Просторни план Републике Србије; 2) Регионални просторни план; 3) Просторни план јединице локалне самоуправе; 4) Просторни план подручја посебне намене.

Сходно члану 57. став 1. наведеног закона, локацијски услови се издају на основу просторног плана подручја посебне намене и просторног плана јединице локалне самоуправе, за делове територије у обухвату плана за које није предвиђена израда урбанистичког плана. Ставом 4. наведеног члана закона, прописано је да уколико је планским документом предвиђена израда урбанистичког пројекта, или је урбанистички пројекат израђен по захтеву инвеститора, локацијски услови се издају на основу тог планског документа и урбанистичког пројекта.

Одредбом члана 174. став 1. тачка 2. истог закона, је прописано да је у вршењу инспекцијског надзора урбанистички инспектор овлашћен да поднесе приговор надлежном органу на издате локацијске услове, односно урбанистички пројекат, у року који не може бити дужи од 30 дана од дана издавања локацијских услова, односно потврђивања урбанистичког пројекта, ако утврди да ти акти нису у складу са законом, односно планским документом и о томе обавести инвеститора.

Полазећи од наведеног чињеничног и правног стања, Управни суд налази да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, те да су наводи тужбе

неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. Ово стога, јер из цитираних законских одредби произилази да локацијски услови морају бити у складу са урбанистичким пројектом и са планским документима. У конкретном случају је утврђено да локацијски услови од 16.01.2020. године, а на које је урбанистички инспектор изјавио приговор, нису у сагласности са Просторним планом подручја посебне намене Националног парка -"Тара" у делу који се односи на одређивање висине објекта, и то конкретног услова да објекти не смеју да прелазе висину дрвећа околне аутохтоне вегетације. Наведено из разлога јер Урбанистичким пројектом, на основу ког су донети локацијски услови од 16.01.2020. године, није одређена висина околне аутохтоне вегетације са којом би требала бити усклађена максимална висина објекта. Дакле, локацијски услови нису били у сагласности са планским документом, како је то прописано одредбом члана 57. став 4. Закона о планирању и изградњи, те је оспорено решење у свему правилно и законито.

Суд је имао у виду и ценио све наводе тужбе, али налази да су без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари, с обзиром на све претходно наведено. Тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ, који није цењен у спроведеном управном поступку, а који би могао да буде од утицаја на другачије одлучивање.

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Ценећи успех у спору, суд је применом одредби члана 66, члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 22.08.2023. године, III-5 У 12711/20

Записничар **Председник већа-судија**
Данијела Марјановић Чолаковић, с.р. **Гордана Сукновић Бојаџија, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НМ